

Історія Наталії Севостьянової – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Сила добра та єдності»

Севостьянова Наталія — учитель фізичної культури Сіверського опорного ЗЗСО І-ІІІ ступенів, «спеціаліст вищої категорії». Її трудова діяльність розпочалася ще в 2002 році. Працювала як і всі: легко, завзято, з вогником, бо в школі тільки такі. Була на одній хвилі з учнями, батьками та колегами. Відкрита для всіх із їхніми проблемами та радощами. Так би мовити, «позаштатний психолог». Спортивна зала ніколи не пустувала: ані на перервах, ані на уроках, ані після них. Бо там була вона, чуйна, весела, небайдужа.

24 лютого 2022 року. Один за одним місто залишають дорослі та діти. Педагогічний колектив із боєм проводить кожного, тримаючись один за одного. А потім, і вони залишають місто Сіверськ, бо небезпечно, бо страшно... А вона?! Вона чекає до крайньої точки. Виїхала з міста останньою з вчителів.

Наталія Іванівна виїхала з міста, але не покинула його. Просто поставила звичне життя на паузу. Їхала світ за очі з тим, що влізло в автівку, потребувала допомоги, бо не знала, а як далі. Напевно, це питання задає собі кожен. Доїхала до Кривого Рогу, зустріла людей, які простягли їй руку допомоги. Влаштувалася, побідкалася, відпочила, поплакала... А далі що? Потрібно брати себе в руки, можливо, ці руки стануть у нагоді.

І закрутилося... Зустрівши однодумців, разом створили громадську організацію «Батальйон «Бабуся»». Спочатку опікувалися тими, хто опинився поза межами життя, збирали різні речі (від одягу та взуття до продуктів харчування і медикаментів). Пізніше почали готувати та доставляти смаколики хлопцям-військовим на різних напрямках. Відкривали банки допомоги на різні потреби. Стукала в різні інстанції та двері з надією, що її почують. Розвозила сама, хоч і серце похлило стукало. Але люди чекають на її допомогу. Тож потрібно їхати.

Під час своєї волонтерської роботи Наталія дізналася багато нового про себе та про те, як допомагати іншим. Також зрозуміла, що навіть маленька допомога може мати велике значення. Усвідомивши ці прості істини, а також те, що волонтерський рух – запорука швидшої перемоги України, стала поширювати свій досвід серед колег, однодумців, батьків та учнів. Розповіді про волонтерство стали

невід'ємною частиною уроків фізичної культури та Захисту України. Така просвітницька робота та власний життєвий приклад не могли не знайти відгуку серед учнів та їхніх батьків. Нас стало більше, а значить і більше допомоги.

Неодноразово була на лінії зіткнення, зокрема, й у рідному місті Сіверську. Керуючи автомобілем, доправляючи необхідні речі захисникам України та цивільним, Наталія постійно перебуває у небезпеці. Ні постріли, ні вибухи гармат не зупиняють хоробру вчительку.

Наталія глибоко переконана, що волонтерство допомагає нам ставати кращими та робить світ добрішим. Кожен із нас може бути волонтером, віддаючи частину свого часу та енергії для того, щоб допомогти іншим людям. Севостьянова Наталія говорить, що відчуває велике задоволення від своєї волонтерської роботи, адже знає, що її допомога вкрай важлива.

Наталія Іванівна радить: «Якщо ви хочете стати волонтером, то перш за все, вам потрібно визначити, що саме ви хочете робити. Можливо, ви бажаєте допомагати цивільним, які потребують певних медичних препаратів, їжі, одягу або психологічної підтримки. А можливо, ви бажаєте допомогти зберегти навколишнє середовище та піклуватися про тварин. Волонтерство для військових – це окрема важлива справа. Допомога військовим – це клопітка щоденна колективна робота багатьох людей».

Наталія Іванівна нагороджена Подякою від командира військової частини А 7362 у 2023 р., Подяками ГО «Батальйон «Бабуся»» за активну громадську позицію, вагомий внесок у справу зміцнення бойової готовності Збройних сил України, 2022 р., 2023 р., Грамотою голови ГО «Батальйон «Бабуся» з нагоди Міжнародного дня волонтерства, 2022 р., Подякою від депутата Дніпропетровської обласної ради Андрія Богатирьова за свідому громадську позицію, активну благодійну діяльність, вагомий особистий внесок у надання допомоги військовослужбовцям збройних сил України, внутрішньо переміщеним особам на благо держави, 2023 р., Подякою від голови ради оборони м. Кривого Рогу Олександра Вілкула за активну громадську позицію, волонтерську та благодійну діяльність, проявлений патріотизм, особистий внесок у забезпечення обороноздатності Кривого Рогу й України, 2024 р., Подякою від начальника Сіверської міської військової адміністрації за активну громадську позицію, особистий вагомий внесок у розвиток волонтерського руху, систематичну допомогу Сіверській міській територіальній громаді в забезпеченні гуманітарною допомогою населення в зоні проведення активних бойових дій, 2024-2025 роки.

Проте найголовніша подяка не на папері з печаткою - це вдячні обійми й сяючі очі людей, які потребували допомоги та дочекалися її.

Кожен наближає перемогу на своєму фронті. Для Наталії Іванівні – це учительство та волонтерство. Разом із колегами, учнями та їхніми батьками вона робить усе можливе для Перемоги.